

Spm. nr. S 1170

Til *trafikministeren* (15/7 93) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer ministeriet og ministerens repræsentant i projektorganisationen vedrørende Øresundsforbindelsen har taget eller vil iværksætte for at undersøge muligheden for gennemførelse af andre projektforslag, jf. anlægslovens tillægsbetænkning?«

Begrundelse

I tillægsbetænkningen til anlægsloven for Øresundsforbindelsen blev det fastslået, at »såfremt kommende tekniske, økonomiske og miljømæssige undersøgelser skulle vise, at det er hensigtsmæssigt ved udbudet at give mulighed for andre projektforslag til en kombineret jernbane- og vejforbindelse, kan dette ske, hvis der opnås enighed derom mellem den danske og svenske regering«. Spørgeren ønsker på denne baggrund at få oplyst, hvilken betydning denne bestemmelse har haft for ministeriets og projektorganisationens hidtidige arbejde, samt hvilken betydning det vil få for det fremtidige arbejde.

Svar (29/7 93):

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Regeringsaftalen af 23. marts 1991 mellem Danmark og Sverige indeholder i artikel 2 en beskrivelse af den kombinerede jernbane- og vejforbindelses overordnede tekniske udformning.

I henhold til aftalens artikel 3 skal Øresundsforbindelsen udføres i overensstemmelse med de to staters internationale forpligtelser, og aftalen om Øresundsforbindelsen er en sådan international forpligtelse.

Øresundskonsortiet, der forestår projektering og anden forberedelse af Øresundsforbindelsen, skal således efterleve aftalen, idet den endelige udformning af forbindelsen skal ske under hensyn til, hvad der er økologisk motiveret, teknisk muligt og økonomisk rimeligt, således at skadelige virkninger på miljøet forebygges.

Det er således forudsat, at der skal foretages en miljøoptimering af anlægget, og der er redegjort herfor i den rapport, der dannede grundlag for den offentlige høring. Efter udløbet af

høringsperioden har Øresundskonsortiet igangsat skitseprojektering af forbindelsen, hvorefter de to regeringer træffer afgørelse om den endelige udformning af forbindelsen.

Som oplyst af statsministeren under afslutningsdebatten den 24. juni 1993 vil jeg forelægge den endelige beslutning for Folketinget.

Spm. nr. S 1104

Til *socialministeren* (5/7 93) af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre bistandsloven og andre love, så det er mere fordelagtigt at have arbejdsindkomst end at modtage bistandshjælp m.v., så der indføres effektive maksimumsgrænser for den samlede bistandshjælp, og så tilbagebetalingsbetingelserne strammes?«

Begrundelse

Socialkommissionen gjorde i 1992 i rapporten »Uden arbejde« bl.a. opmærksom på, at i en række tilfælde kan det bedre betale sig at modtage bistandshjælp end at have arbejdsindkomst. Det understreges yderligere af en række eksempler, som har været fremme i den offentlige debat på det seneste. Det er på den baggrund naturligt at spørge ministeren, hvilke initiativer dette giver anledning til.

Der findes ikke i dag nogen effektiv overgrænse for den samlede bistandshjælps størrelse. Den bistandshjælp, som består af dels grundydelse, børnetillæg og boligtillæg, dels ydelser til dækning af faste udgifter og særlige ekstraudgifter, kan udgøre større beløb, end det er muligt at modtage som arbejdsindkomst. Når hertil lægges f.eks. friplads i daginstitution og børnefamilieydelsen, vil det i flere tilfælde være således, at det er mere fordelagtigt at modtage bistandshjælp end at have arbejdsindkomst. Også af den grund bør der indføres effektive maksimumsgrænser for den samlede bistandshjælp.

Det er ikke rimeligt, at borgere, der selv kan løse deres problemer, enten modtager kontanthjælp eller ungdomsydelse. Derfor bør den nuværende hjemmel til at kræve tilbagebetaling af bistandshjælp udvides.

Svar (8/7 93):

Socialministeren (Jytte Andersen, fg.):